

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De enormitate peccati ex parte sanctitatis atque iusticiæ mentis diuinæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

ti pollutum duxerit, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit? Præterea post cœnam illam sanctissimam nouissimam Christus passioni iam proximus, in ipsa nocte qua tradebatur inter cæteros dixit apostolis, Si non venissem, & locutus essem, peccatum non haberent. Quoniam ergo

Iohan. 15

Hebræ. 1

Christus dominus rex Messias iam venit, atque in propria persona loquutus est patribus nostris & nobis per ipsos, enitamur ei in omnibus obedire: alioquin peccata nostra erunt vehementer enormia. Heu quare negligimus, cur inertit tempore deprimimur, cur vitiorum sopore tabescimus? Ista mi amantissime profunde considera, vigilanter perpende, iugiter intuere, & super exaltati illius, vniuersorum dominatoris offensam abhorre, inhonorationem deuota, mandata

Esai. 6.

studii. Ipse est enim cui, teste scriptura, exercitus licum reuerentiali timore assistit, cuius iram nemo resistere potest, sub quo curuantur qui portant orbem, ad cuius nutum columnæ cœli contremiscunt, & pauent. Ecce enim cœlum & cœli corporum, abyssus vniuersaque terra, et omnia que in eis sunt, in conspectu dei commouebuntur, & in eius offensam non meruit, qui nullum peccatum relinquit inultum, ac pro vno mortali peccato æternum infligit tormentum.

De enormitate peccati ex parte sanctitatis atque iusticiæ mentis diuinæ.

Art. VII.

Constat, omni menti bene dispositæ peccati labem tanto amplius discere: quanto fuerit ipsa sanctior, magisque iusta. Quoniam ergo mens

T.
conitume
m sancti
iam pro
ter caeter
utus eis
iam ergo
nit, atq
ous nolui
ibus obe
hement
inerti to
e tabelo
nsidera
uperexa
offensan
ndara
ercitus
us iram
qui por
i contra
coeli co
nia qua
ntur, &
midat
peccatu
li pecca
sanctita
dispo
lius dip
nctior
gome
u

DE ENORMITATE PECCATI. F. 30.

uina, summa ac adoranda est puritatis, æquitas, & sanctitatis penitus infinitæ, imo puritas superessentialis immensa, sanctitas idealis in se subsistens incircūscripta, æquitas exēplaris fontana: certum quod ipsa peccati deformitatem, impuritatem & maculam infinito detestetur odiatque abominatu ac odio, prout Moses loquitur: Aversatur dominus omnem impietatem. Hinc igitur sortitur peccatum tortuosissimam atque grauissimam enormitatem: quod est contra diuinæ mentis supermundissimam sanctitatem, & interminabilem eius iusticiam. Ipse quoque peccator qui id amat, eligit, agit, amplectitur, continet quod deus vsque adeo odit, reprobat, ac repellit: infinitam quodammodo deformitatem, displicentiamque dei immensam incurrit. Denique quo deus est sanctior, ac iustior: eo peccati turpitudine atque deformitas eius est dissimilior. Est autem deus (vt dictum est) sanctitatis atque iusticiæ perfectionaliter illimitata. Idcirco peccatum mortale infinitam dissimilitudinem habet a puritate sanctitatis, & rectitudine æquitatis dei altissimi. Hinc quoque in infinitum elongat a deo: quia vt nono de ciuitate dei fert Augustinus: Nulla est a deo alia longinquitas, quam eius dissimilitudo. Quumque dissimilitudo causa sit displicentiæ auersionis ac odij: peccatum mortale æternam ac infinitam meretur displicentiam, auersionem & odium dei. Ideo æternam meretur damnationē. Unde in infinitum dī grauius ueniali peccato. Præterea q̄ fuerit aliqd alicui magis naturale, placet illi atq; cōueniens: eo illius oppositū est illi magis contrariū, discōueniens ac displicēs. Sanctitas autē deo

DIONYSIUS. CART

deo glorioso ac summo intantum est naturalis
ipse est substantialiter sanctus, non per aliquod ad
ditamentum: ita ut idem omnino sit illi esse, &
sanctum esse: in tantum ut eius sanctitas eius
essentia. Et eius essentia est sanctitas superma-
dissima, simplicissima, simpliciterque perfecta
omnis virtutis ac puritatis, primordialis, finalis
& honorabilissima ratio. Sanctitas quoque
deo convenientissima, & maxime placita. Ipse
namque sanctimoniam requirit ac diligit, & sancti-
tate digne iugiterque intentos sibi familiares,
timos atque charissimos efficit. Elucescit ergo
peccati impuritas sit deo in infinitum contra-
disconueniens, & displicens. Ideo cantat Psal-
mista, Mane astabo tibi & videbo: quoniam
deus volens iniquitatem tuas: neque habitabit
iuxta te malignus, neque permanebunt iniusti ante
oculos tuos. Simile argumentum est de peccati
normitate ex consideratione diuinæ iustitiæ
prorsus immensa est, omnisque rectitudinis vi-

Psal. 10.
Apocal. 15.

tem uidet uultus eius, de quo legitur, Magna
mirabilia sunt opera tua domine deus omnipotens,
iustæ & veræ sunt omnes viæ tuæ rex in-
ctorum. Quis non timebit te & magnificabit
nomen tuum? Itaque quo in æquitate & sanctitate
amplius crescimus: eo creatori, saluatori, & patri
ci nostro similiores & chariores efficiamur. Quod
autem vitijs plus scœdamur ac vincimur: tãto
similiores ei, odibilioresque inuenimur: qui ad
venit per incarnationis mysterium in hunc
mundo, ut seruiamus ei in sanctitate & iustitia
tam ipso omnibus diebus nostris. Qui etiam
esset

effabili charitate, atque piissima dignatione ad
 suæ sanctitatis imitationem nos inuitat, dicen-
 do: Nolite contaminare animas vestras. Ego. n. *Leuit. 15.*
 sum sanctus dominus deus vester. Sancti estote,
 quoniam ego sanctus sum. Ecce mi prædilecte, si
 ista profunde, frequenter, stabiliterq; ppenderis:
 puto quod utique peccati foeditatem, immundi-
 ciam, enormitatem odies, ac vitabis. Ad confes-
 sionem quoque sacramentalē (in qua secundum
 scripturas omnia lauantur) frequentius festina-
 bis: in super in præsentia supersanctissimi Dei &
 coram oculis suæ immensæ iusticiæ iustius, san-
 ctius, atque syncerius conuersari conaberis.

De enormitate peccati ex consideratione
 charitatis diuinæ, qua deus præuenit, præ-
 dilexitque nos.

Art VIII.

Ræterea quo quis alium in dilectio-
 ne liberalius copiosiusque præuene-
 rit: eo decētius ac iustius est eum cor-
 dialiter red amare: & eo peruersius
 quoque eum non red amare: peruer-
 sissimum vero est etiam eum odire,
 abhñcere, spernere, seque ab ipso profus auertere:
 præsertim si constet dilecto a diligente ita se dili-
 gi. Itaq; vt iniquitatum nostrarum abominan-
 das ac maledictas malicias efficacius atq; syn-
 cerius cognoscamus: diligentissime contem-
 mur quantum & qualiter deus noster dulcis &
 rectus præuenerit nos in amore: nec tm̄ in amo-
 re, sed in amore liberalissimo, mere gratuito, pu-
 rissimo, æterno, dignissimo. Et quidem in primis
 hoc certum est, qd nullus amator creatus tãtope-
 re nos dilexit aut diligit, etiam nec parentes, vt
 M deus